

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Under indtryk af det sene tidspunkt for fremsættelsen af det andet dagsordensforslag skal jeg her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00. Vi vil altså fortsætte behandlingen af denne sag, men vi er fremme ved afstemningen.

Mødet udsat kl. 11.45

Mødet genoptaget kl. 13.00

Man gik til afstemning.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Ager-schou (SF), Taaquist (S) og Lenger (VS) (se foran)

vedtoges med 60 stemmer mod 47 (KF, V, KrF og Maisted (FP)).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Lizzie Lichtenberg (KF), Knud Andersen (V), Birgith Mogensen (CD) og Steffensen (KrF) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 156:

Forslag til lov om udbygning af rigshospitalet m.v. (Overflytning af Finseninstitutets funktioner til rigshospitalets Blegdamsvejområde og Københavns amtskommunes sygehus i Herlev).

(Fremsat 4/4 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Lovforslag nr. L 156, der betyder overflytning af Finseninstitutets funktioner til rigshospitalet på Blegdamsvej og Københavns amtssygehus i Herlev, er et resultat af ministerens løfte ved redegørelsen i folketinget

for en måned siden og et lovforslag i overensstemmelse med forslag stillet af tidligere socialdemokratiske ministre.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe er fortsat positiv og ser gerne, at situationen afklares for Finsen. Vi mener fortsat, at forholdene på Strandboulevarden er utilfredsstillende. Hidtil har opfattelsen været, at det var nødvendigt at bygge nyt for at skaffe de nødvendige senge på rigshospitalet, men der har været en større nedgang i brugen af rigshospitalets senge end forventet.

Forslaget drejer sig om cancerbehandling øst for Store Bælt og betyder, at funktionerne på Finsen deles ligeligt mellem sygehuset i Herlev og rigshospitalet, så amtskommunen fremover påtager sig behandlingen af patienterne i Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter, en udvidelse af befolkningsunderlaget fra 0,6 mill. indbyggere til 1,2 mill. indbyggere, hvilket sygehuset blev forberedt til ved byggeriets start.

Det fremgår også af forslaget, at amtet kan modtage disse patienter to år efter, at aftaler og beslutninger er truffet. At der skal være et tæt samarbejde mellem de to sygehuse, betragter vi som en given ting.

Forslaget betyder også en del justeringer på Blegdamsvej og Tagensvej, ikke mindst bygningen af et toetages underjordisk strålebehandlingscenter og bevilling af nødvendigt og tiltrængt behandlingsapparat.

Lovforslaget kræver også samarbejde mellem alle berørte parter på rigshospitalet og Finsen. Kendskab til overflytningstakt og -planer må være oplyst og aftalt mellem alle parter, så unødige misforståelser undgås.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe mener fortsat, at rationaliseringsgevinsten er positiv, men den skal bruges til at styrke cancerbehandlingen. Den gevinst, der hentes her, må ikke gå ud over patientbehandlingen eller det fremragende holdarbejde hos personalet på Finsen, til gavn først og fremmest for patienterne. Ved overflytningen justeres de eksisterende sengeafsnit på rigshospitalet, og de tværgående behandlingsafdelinger, hudafdelinger, laboratorier m.m., skal fremtidig også betjene Finsenfunktionen.

Det er afgørende for os, at dette forslag sikrer højeste kvalitet i behandlingen og plejen af patienterne, udviklingsarbejdet og forskningen. Vi stiller derfor to spørgsmål til ministeren: hvordan sikres de sengeafsnit,

[Hanne Andersen]

der hører til Finsenfunktionerne, og de afsnit, der hører til den omfattende ambulante behandling, tilfredsstillende forhold på rigshospitalet, dvs. tilfredsstillende forhold for en Finsenehed på rigshospitalet? Vi beder om dokumentation for, at de arealer, rigshospitalet stiller til rådighed, tilgodeser dette, og at pladsforholdene og beliggenheden bliver tilfredsstillende.

Vi ønsker også dokumentation for, at forskningen holdes geografisk samlet og ikke svækkes. Dette ønsker vi også klarhed over i udvalget. Det er meget vigtigt, at kræftforskningen ikke svækkes.

Når vi har stillet disse spørgsmål, glæder vi os over, at Finsens situation nu ikke er så usikker mere. Personalet har levet længe med usikkerheden, og der må kompenseres for denne usikkerhed med en garanti om tryghed i ansættelsen, der også omfatter de fremtidige aftaler, der skal indgås med Københavns amt om at bruge personalet fra Finsen ved udbygningen på Herlev amtssygehus.

Under redegørelsesdebatten forsikrede ministeren, at overflytningen ikke ville medføre yderligere ventelister, og at de ekstraordinære bestræbelser for at nedbringe disse ville fortsætte. Det er vigtigt, at den øgede produktivitet, der er opnået på rigshospitalet, og den kommende rationalisering ikke forringer behandlingen af cancersygdomme og andre sygdomme.

Vi havde også håbet, at dette forslag ville have indeholdt en løsning for Fysiurgisk Hospital i Hornbæk, og beklager, at et sådant forslag mangler. Vi erkender, at det er et vanskeligt problem, men det gør det ikke mindre vigtigt, at det løses. Det er meget nødvendigt at løse problemet både bygningsmæssigt, lægeligt og fysiurgisk. Vi vil ikke modsætte os nytænkning på det bygningsmæssige område, og vi ser gerne et forslag til gavn for dette sygehus.

Med disse bemærkninger og spørgsmål kan vi tilslutte os forslaget.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Karen Højte Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Ved debatten den 14. marts om indenrigsministerens redegørelse af 17. februar 1984 til folketinget om rigshospitalets fysiske rammer

kunne vi glæde os over, at vi var mange partier, der var enige i ministerens konklusion, nemlig at man bør overføre Finsenfunktionerne til rigshospitalet.

Som en konsekvens heraf behandles i dag det konkrete forslag, og det er tilfredsstillende, at folketinget nu hurtigt når til den afklaring, der så længe har været behov for, først og fremmest af hensyn til patienterne, men også af hensyn til det implicerede personale på Finseninstitutet.

Det er ikke rimeligt i dag i detaljer at gentage, hvad vi sagde under debatten den 14. marts, og jeg skal derfor nøjes med at henvise til denne. Dog er det væsentligt at understrege, at en overflytning af funktionerne til rigshospitalet først og fremmest sikrer patienterne en lægelig behandling på højt niveau, herunder også den omhyggelige pleje af patienterne, som jo netop har kendetegnet Finseninstitutet. Det er hensigtsmæssigt i den løsning, som nu synes at tegne sig, alene at tale om nybyggeri af et underjordisk anlæg til strålebehandlingsfaciliteterne, idet de øvrige Finsenfunktioner kan rummes i de eksisterende bygninger ved rationaliseringer, afdelingsflytninger m.v., ligesom det er positivt at integrere disse funktioner med de tilsvarende funktioner på Blegdamsvejområdet.

Som det fra vor side også blev tilkendegivet under redegørelsesdebatten, kan vi tilslutte os en overførelse af cancerbehandlingsopgaverne for Frederiksborg og Roskilde amtskommuner til Herlev og dermed også konsekvenserne deraf. Ved overflytningen lægger vi også vægt på at forskningen kan intensiveres, men er enige med ministeren i dennes overvejelser om den mere praktiske løsning af en række problemer.

For at ingen skal tro, at vi har glemt Hornbæk, skal det til slut gentages, at vi finder, der er en række uafklarede komplekser af problemer, der kræver en yderligere belysning, inden der tages en beslutning om fremtiden for de fysiurgiske funktioner.

Vi tilsiger hermed lovforslaget en hurtig behandling i udvalget.

Knud Andersen (V):

Forslag til lov om udbygning af rigshospitalet ligger i klar forlængelse af indenrigsministerens redegørelse om rigshospitalets fysiske rammer. Det er efterhånden sagt mange

[Knud Andersen]

gange, at diskussionen om Finseninstitutets fysiske placering krævede en afklaring, som mundede ud i konkrete forslag.

I det foreliggende forslag er der taget stilling til, hvilke ændringer og nybygninger der er nødvendige for at sikre et velfungerende statsligt sygehusvæsen. Finseninstitutets funktioner overføres for størstedelens vedkommende til rigshospitalets Blegdamsvejområde. Her skal der bygges et nyt strålebehandlingscenter, og de øvrige funktioner får plads ved afdelingsflytninger og rationaliseringer i de to institutioner. Denne overflytning til rigshospitalet vil reducere antallet af senge med 60 til i alt ca. 1.730 heldøgnsenge.

Det er venstres opfattelse, at det er den rigtige løsning på de bygningsmæssige problemer for Finseninstitutet at blive placeret nærmere ved rigshospitalet og i nye eller nyere bygninger. Ved overflytningen lægger vi vægt på at der tages hensyn til de fordele, der er ved, at Finseninstitutet i dag er placeret som et selvstændigt bygningskompleks på Strandboulevarden.

Det er venstres opfattelse, at man på det nuværende Finsen har en god atmosfære og et godt og dygtigt personale, der i kraft af samarbejde har gjort stedet til et godt hospital ud fra både menneskelige og behandlingsmæssige betragtninger. Vi har tiltro til, at rigshospitalets ledelse har respekt for disse forhold og vil tage hensyn dertil i detailplanlægningen. Den del af Finseninstitutets cancerbehandlingsopgaver, der ikke placeres ved rigshospitalet, foreslås overført til Københavns amts sygehus i Herlev.

Ved bygningen af Herlev var det tanken, at den onkologiske afdeling skulle betjene et befolkningsunderlag på 1,2 millioner, og det vil sige, at bygningerne allerede er til stede. Nu bliver der blot tale om en færdiggørelse til det oprindelige formål.

Vi mener i venstre, at der med dette lovforslag er taget hul på gennemførelsen af den rigtige løsning på Finseninstitutets bygningsmæssige problemer. Den anden uafklarede problemstilling, nemlig med hensyn til Fysiurgisk Hospital i Hornbæk, er der i dette lovforslag ikke taget stilling til, men vi ser frem til, at også dette kan afklares i nær fremtid.

Med disse bemærkninger vil vi i venstre anbefale lovforslaget.

Tommy Dinesen (SF):

SF kan ikke støtte det foreliggende lovforslag. Vi synes selvfølgelig, det er udmærket, at man vil lave cancerbehandlingen bedre, og at man vil lave nogle underjordiske undersøgelsesrum, eller hvad man nu skal kalde det, og det kan vi da gå ind for som noget, vi mener er en lille forbedring, men vi mener ikke, at det, der foreligger i dag, er vidtgående nok, og det betyder også en meget stor nedskæring i forhold til det, der har været fremme før.

Vi mener også, det er uafklaret, om man f.eks. kan anbringe kræftpatienter, som der lægges op til i dag, i de samme bygninger, hvori der er fødende og børn. Disse forhold er ikke omtalt i lovforslaget, og dem vil vi prøve på at få belyst under udvalgsarbejdet.

Vi mener i øvrigt ikke, at Finsen skal nedlægges, og det gjorde vi heller ikke, da vi havde debatten den 14. marts. Vi mener, det skal fortsætte, om det så kun er i 8, 10, 15 år, og at man kunne udnytte bygningerne, hvis man brugte nogle penge på det. Vi mener ikke, der er behov for nedskæringer netop for den gruppe borgere, det drejer sig om. Ministerens forslag indeholder også en driftsbesparelse på nogle og fyre millioner kroner årligt, som vil betyde 255 færre ansatte på rigshospitalet end i dag. Vi ved alle sammen, at det normale er, når der tales om nedskæringer, at det går ud over de dårligst lønede, dem, der har de dårligste job, og det vil det ganske givet også gøre her.

Hvad angår Hornbæk, er der ikke kommet nogen afklaring med hensyn til, hvordan ministeren stiller sig. Men i SF har vi hele tiden haft den holdning, at Hornbæk skal bestå, selv om man skal bruge 57 mill. kr. på at renovere det.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad man har tænkt sig at gøre ved Finsengrunden, hvis der er flertal her for at nedrive Finsen, om det er således, at den skal sælges. Vi kunne godt tænke os, hvis der var flertal for det, at de penge, man fik ind på at sælge grunden til beboelse el.lign., f.eks. blev brugt til at forske i arbejdsmiljø og andet; det er der i hvert fald behov for. Vi havde jo i fredags en debat om ernæringspolitik og fik dér oplyst, at der også på grund af dårlig ernæring forekommer en del kræfttilfælde.

[Tommy Dinesen]

Jeg vil i øvrigt henvise til det, jeg sagde den 14. marts.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Dette lovforslag handler om et af de vanskeligste problemer, man overhovedet kan blive stillet over for, nemlig hvordan man skaffer vore alvorligt syge den bedst mulige behandling. Det er et ømtåligt problem, hvordan man kan tage behørigt hensyn såvel til patienterne og den lægelige behandling som til økonomien.

I løbet af tiden siden redegørelsen er der kommet så mange oplysninger frem med hensyn til de fremtidige behandlingsmetoder på området og det deraf følgende behov for sengepladser, at det radikale venstre ønsker at se nøjere på disse oplysninger i udvalget. Herunder ønsker vi også nærmere oplysninger om følgerne for driftsudgifterne i Herlev. Dermed har vi altså ikke taget stilling til spørgsmålet om Esbønderup.

Maisted (FP):

Jeg skal henvise til mine bemærkninger den 14. marts 1984, som jo omhandlede netop dette lovforslag. Der er et par ubesvarede spørgsmål, som vi gerne vil have belyst under udvalgsarbejdet.

Lenger (VS):

Dette lovforslag er jo bygget op på nogle sammenligninger af forskellige udgifter ved forskellige løsninger – eller måske rettere ved forskellige muligheder, for løsninger er det ikke. Men det svage punkt i indenrigsministerens argumentation er, at alle disse forskellige økonomiske alternativer ikke er forsynet med nogen overvejelse om, hvad det egentlig er, vi får for pengene, hvilket etageareal der egentlig står til rådighed, hvilken dokumentation vi egentlig har for de forventede besparelser, som ministeren påberåber sig.

Umiddelbart lyder det besnærende, når ministeren opregner det store ressourcebehov, der vil være ved at bevare Finseninstitutet på Strandboulevarden. Det er den dyreste løsning – det tvivler vi ikke på – men det er sandelig også den bedste løsning, ikke blot for Finseninstitutet, men også for rigshospitalet som helhed. Den foreslåede integration vil have som konsekvens, at der sker en fast-

slåning, en klart mindre fleksibilitet for rigshospitalet i årevis fremover, og det er en meget alvorlig sag, fordi et hospital netop har brug for fleksibilitet og mulighed for at indrette sig på nye behandlingsformer.

At konklusionen må blive dette forslag fra ministerens side, er derimod ikke spor overraskende, for udgangspunktet, forudsætningerne, har været som skabt til denne konklusion. De enkelte hospitalsplaner er groft sagt bare lagt sammen, men det giver vores opfattelse ikke noget brugbart udtryk for den behovsvurdering, som vi naturligvis må anlægge, når vi skal tage stilling til dette spørgsmål.

Vi skønner, at det foreslåede samlede sengetal på 1.730 er for lavt, og selv om det måske skyldes en fortrængning fra ministerens side, er der tale om en nedskæring her. Ifølge lovforslaget vil der blive nedlagt 255 stillinger, og det kan ikke lade sig gøre uden forringelser. Ministeren har selv antydnet her i salen den 14. marts 1984, at der måske ikke er så store stordriftsfordele ved at integrere Finseninstitutet i Blegdamsvejløsningen. Hun sagde under debatten om sin egen redegørelse, at der havde været en stigende produktivitet på Finseninstitutet i den senere tid. Uanset at den slags betragtninger principielt skurrer i vores øren, udtrykker de altså noget om mulighederne for at opretholde det nuværende serviceniveau ved et mindre personaleforbrug. Disse muligheder er ikke til stede, og vi frygter, at patienterne vil blive sorteret ved denne løsning.

Ganske vist skal anvendelsen af Herlev med i denne samlede vurdering, men her er det afgørende for VS, at det er u hensigtsmæssigt at opbygge et egentligt onkologisk center for derefter at dele det i to, der fra tid til anden endog kan have noget skiftende indbyrdes afgrænsninger. For rigshospitalet og Herlev set under ét må en af forudsætningerne i denne plan være, at der bliver højere belægningsprocenter. Det tror vi ikke på. Der går nu engang en naturlig grænse for belægningsprocenterne; ikke blot vil de altid være under 100, men de vil også være noget under 100.

Personalet på Finseninstitutet i dag har ikke blot erfaring, men også uddannelse i kriseteori, og personalet er i dag i stand til at gå ind i behandlingen af de psykiske følger, som kan opstå i forbindelse med

[Lenger]

behandlingen af en cancer. Disse muligheder styrkes af de mindre, de tryggere og de mere overskuelige rammer, som Finseninstitutet i dag udgør. Disse erfaringer og denne viden er en meget vigtig ressource i sygdomsbehandlingen, men en ressource, som kun vanskeligt lader sig omsætte i penge, og som derfor kun meget vanskeligt kan medregnes i ministerens købmandsregnskab, der ligger til grund for lovforslaget.

Det vil nok være for meget sagt, at denne ressource bare smides over bord ved ministerens løsning, men den vil i hvert fald blive meget vanskelig at udnytte i forbindelse med integrationen, og her er nok så mange gode viljer ikke tilstrækkelige; det er en meget stor omkostning.

Når ministeren betoner så kraftigt, at det er den langsigtede løsning af størrelsesordenen mindst 15 år, hun har haft i tankerne, må vi derfor sige, at denne løsning overhovedet ikke er langsigtet. Hvis den havde været langsigtet, havde udgangspunktet været det, at anlægsudgifter trods alt kun er engangsudgifter, og at behandlingsmulighederne er det vigtigste. Så havde vi ikke stået her med et forslag, som gør det næsten umuligt at udvide en afdeling på rigshospitalet i årene, der følger, og så ville forslaget gå ud på i løbet af en årrække at renovere og videreføre Finseninstitutet.

Det, vi står over for her, er et forslag, som vi er meget alvorligt bange for vil være en meget stor fejlinvestering.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne sige, at uanset om der ikke ved denne behandling skal tages stilling til, hvorledes der skal forholdes med Fysiurgisk Hospital i Hornbæk, er der ingen tvivl om, at alle forhold vedrørende det naturligvis skal undersøges, men der skal heller ikke være tvivl om, at man fra mange sider meget stærkt ønsker at få forholdene bragt således på plads, at de pågældende kan forblive i Hornbæk, hvor de er faldet godt til, og hvor vi synes der er et godt klima for dem.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Til det sidste – spørgsmålet om Hornbæk – vil jeg gerne sige, at grunden til, at Hornbæk ikke er med i dette lovforslag, sådan som det var med i redegørelsen, ganske en-

kelt er, som der også blev sagt under redegørelsesdebatten, at kommunaludvalget naturligvis skulle se Hornbæk, skulle se Esbønderup og danne sig et indtryk af forholdene dér, før man kunne tage stilling til spørgsmålet.

Da debatten om redegørelsen vedrørende Finsen var så altovervejende positiv, som den var, og da jeg vurderede, at dette var en sag, som det vil tjene alle bedst at vi får ordnet rimeligt, ordentligt og nu, har jeg altså valgt at skille tingene ad, sådan at vi i dag tager stilling til dette lovforslag vedrørende Finsen, og således at vi, om jeg så må sige, kan få den sag på plads i overensstemmelse med det flertal, der tegnede sig herinde, hvorefter vi på et senere tidspunkt kan tage stilling til spørgsmålet med hensyn til Hornbæk.

Om det generelle på dette område vil jeg gerne sige, at jeg lægger megen vægt på, at vi finder den rigtige løsning for Hornbæk, og at det sker så hurtigt som muligt. Når jeg siger så hurtigt som muligt, mener jeg også så forsvarligt som muligt, og det vil sige, at jeg vil foreslå kommunaludvalgets medlemmer, at vi nu tager en drøftelse af, hvilket indtryk de har fået, således at vi kan vurdere, om der er enighed eller rimelig bred enighed om, hvad vi kan klare for Hornbæks vedkommende.

Hvis vi kan afslutte sådanne drøftelser inden sommerferien, er jeg klar til at fremsætte et lovforslag om Hornbækfunktionen inden sommerferien. Men det betinger selvfølgelig, at vi kan blive færdige med diskussionen og kan få taget en beslutning. Ellers mener jeg, Hornbækfunktionen må vente til den kommende folketingssamling. Jeg synes i hvert tilfælde, vi skal være sikre på, at det, vi foreslår på dette område, har en rimelig mulighed for at blive vedtaget, og at det er seriøst og ordentligt. Jeg skal ikke sige mere om Hornbæk nu, for det er som sagt ikke det, men spørgsmålet om Finsen, der er til drøftelse her i dag.

Jeg har været glad for hovedparten af indlæggene fra de ordførere, der har været heroppe og givet tilslutning. Jeg var navnlig glad for, at der fra flere sider blev givet tilsagn om en hurtig udvalgsbehandling. Jeg skal til gengæld for mit vedkommende sige, at jeg meget gerne medvirker til en sådan hurtig udvalgsbehandling og vil stå til rådighed med alle de svar, forklaringer og uddyb-

[Indenrigsministeren]

ninger, som jeg kan, sådan at vi kan få klaret sagen, inden folketinget tager hjem. Som jeg sagde før, mener jeg, sagen fortjener, at der nu kommer ro om den, så både patienter og de ansatte ved, hvordan fremtiden ser ud for dem; de har alt for længe svævet i uvished på området, og det kan vi ikke være bekendt.

Til fru Hanne Andersen vil jeg gerne sige tak for den positive stillingtagen. Jeg kender de synspunkter, fru Hanne Andersens gruppe har på disse ting. Jeg har noteret mig, at man vil sikre, at der er de sengeafsnit, der skal være, og at der er tilfredsstillende forhold på rigshospitalet. Det husker jeg også fra sidste gang at man ville pointere, og jeg forstod, man ville stille spørgsmål om det i udvalget. Jeg er helt indstillet på at kunne dokumentere, at man kan få de forhold, som vi alle sammen er interesseret i og optaget af at denne ordning kan skaffe, for det er naturligvis rigtigt, som det blev sagt, at vi skal sikre en ordentlig patientbehandling og meget gerne ved at medtage så mange som muligt af de kvaliteter i behandlingen og måden at behandle patienter på, som jo har været en tradition for Finsen.

Jeg vil altså gerne give dokumentation for, at pladsforholdene er, som de skal være.

Jeg er enig i, at kræftforskningen er meget vigtig, og jeg vil også meget gerne svare på spørgsmål, som kan berolige ordføreren. Jeg mener faktisk selv, at vi ved den ordning, vi laver her, hvor vi samler forskningen, faktisk sikrer en bedre forskning, end vi har haft tidligere. Det modsatte vil i hvert tilfælde ikke være tilfældet. Men jeg vil meget gerne uddybe dette under udvalgsarbejdet, og jeg lægger som sagt lige så megen vægt på det, som ordføreren gjorde.

Jeg er også enig i, at det ikke alene for rigshospitalet, men i det hele taget ville klæde os, hvis vi kunne komme af med nogle af de ventelister, der er rundt omkring. Ved nogle sygdomme er der lange ventelister, og det kan vi ikke være bekendt. Jeg er altså meget indstillet på, at vi til stadighed arbejder med dette spørgsmål.

Jeg er meget enig med fru Lizzie Lichtenberg i, at vi skal sikre patienterne en omhyggelig pleje og den bedste behandling, hvilket var noget at det, fru Lizzie Lichtenberg lagde vægt på. Jeg vil bare sige det her en gang til, fordi jeg selv i denne sag har lagt så megen vægt på, at vi ved at foretage en sådan over-

flytning ikke gør noget dårligt, men gør noget, der af hensyn til patienterne er rigtigt.

Til hr. Knud Andersen. Jeg er meget indstillet på, som jeg også har sagt tidligere, at man skal bevare den særlige Finsen-ånd. Vi ved alle sammen, at Finsen er berømmet for sin måde at tackle problemerne på, og jeg tror, det ville være værdifuldt at medtage patientbehandlingen, men når så meget af personalet kommer med, kan det selvfølgelig næsten ikke undgås, at den hidtidige form for behandling også vil sætte sig sine spor.

Hr. Knud Andersen udtrykte håb om, at rigshospitalets ledelse har forståelse for dette. Efter samtaler med rigshospitalets ledelse kan jeg sige, at jeg er ganske overbevist om, at man har megen forståelse herfor.

Jeg ville ellers ikke sige mere om Hornbæk, men jeg noterede mig, at hr. Knud Andersen sagde, at han ønskede, der kom en afklaring af Hornbæk inden for nær fremtid; dette håb nærer jeg altså også.

Jeg er ked af, at hr. Tommy Dinesen ikke kunne støtte forslaget. Jeg tror, man kan drage nytte af de tværgående funktioner, som det bliver muligt at trække på, når man overflytter Finsen til rigshospitalet. De onkologiske funktioner, herunder sengene, kan jo – og det er vigtigt – placeres samlet i det eksisterende sydkompleks, samtidig med at vi trækker på alle de andre ekspertområder, som rigshospitalet har, og som måske knap nok findes på Finseninstituttet, og dermed kan man opnå to gode og rigtige ting.

Hr. Tommy Dinesen spurgte, hvad der skulle ske med Finsen. Det er der ikke taget stilling til på nuværende tidspunkt. Det er noget, vi må drøfte senere.

Tak til hr. Maisted for velvilje under udvalgsarbejdet.

Endelig skal jeg sige til hr. Lenger, at der er tale om 255 stillinger, som ikke vil kunne besættes på anden måde. Som jeg sagde sidste gang, og som det også står i bemærkningerne, er der her tale om en overflytning over en årrække, og denne overflytning vil kunne ske ved en detaljeret personaleplanlægning for hele rigshospitalets vedkommende. Det er netop det, ledelsen på rigshospitalet har lagt vægt på, og derfor vil der ved denne personaleplanlægning være tale om ganske minimale udskiftninger, idet der altså er tale om, at man integrerer personalet i det allerede eksisterende rigshospital. Det kan

[Indenrigsministeren]

man se i bemærkningerne til forslaget. Den dér med igen at male en vis mand på væggen på dette område er der altså intet grundlag for, eftersom de allerfleste af disse stillinger vil kunne nedlægges ved naturlig afgang.

Jeg skal blot endnu en gang sige tak for tilsagnet om, at vi kan få denne sag ordnet så hurtigt som muligt, og kan altså også tilsi-ge, at jeg også for Hornbæks vedkommende er meget indstillet på, at vi tager en hurtig afgørelse. Det kommer som sagt an på de forhandlinger, jeg skal have med kommunaludvalgets medlemmer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Af Lenger (VS) m.fl.
(Fremsat 6/3 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Lovforslaget går ud på, at der skal foretages nogle ændringer i udlændingelovens udvisningsregler. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at forslaget er fremsat på baggrund af en konkret udvisningssag, som er blevet afgjort ved domstolene.

Jeg synes nok, det kan virke lidt overraskende, at folketinget allerede nu bliver stillet over for lovforslag om ændringer i udlændingeloven. Lovens bestemmelser om udvisning har kun været i kraft i omkring 3/4 år, og venstresocialisternes lovforslag er såle-

des fremsat, før der har dannet sig en fast praksis hos domstolene vedrørende de nye reglers anvendelse.

Jeg vil videre gerne anføre, at det var et meget stort flertal, der vedtog udlændingeloven. Der var kun et enkelt parti, der stemte imod, og da det skete i maj-juni sidste år, er det overordentlig tidligt at ville kræve en ændring af lovgivningen.

Jeg synes også, det er noget overraskende, at et lovforslag fremsættes på baggrund af en enkelt sag, en enkelt afgørelse, der er truffet ved domstolene vedrørende en udlænding, som er dømt for handel med narkotika. Udvisningsafgørelser er jo yderst konkrete, og domstolens afgørelser træffes på grundlag af et omfattende materiale. Derfor synes jeg, man bør være varsom med at lade afgørelser i enkeltsager danne grundlag for ændringer i de generelle regler. En vurdering af, om der er behov for ændringer, synes jeg først bør ske, når der har dannet sig en fast praksis ved domstolene, og når det er sager, der er opstået efter, at lovgivningen er gennemført, og ikke som i dette tilfælde, hvor det drejer sig om overgangsbestemmelser.

Venstresocialisternes forslag går nærmere ud på, at der skal foretages ændringer af udlændingelovens §§ 22 og 23 om udvisning og i § 26 om de hensyn, der skal tages i betragtning ved vurdering af, om udvisning bør ske.

§§ 22 og 23 indeholder bestemmelserne om udvisning af udlændinge, som bor her i landet med henblik på varigt ophold, og som lovligt har boet her mere end de sidste henholdsvis 4 og 7 år.

Efter lovforslaget skal kravet om, at udlændingene skal have boet her de sidste 4 eller 7 år for at være omfattet af disse særlige lovmæssige begrænsninger i udvisningsadgangen, ændres, sådan at den afgørende bopælsperiode skal kunne sammenstykes af flere opholdsperioder, såfremt udlændingen i fraværsperioderne »har bevaret sit tilhørsforhold til det danske samfund«.

Om denne del af lovforslaget vil jeg sige, at de gældende regler om beregningen af bopælsperioden i udlændingslovens § 27 skal ses i sammenhæng med reglerne om bortfald af opholdstilladelser; det er §§ 17 og 18. Efter de gældende regler kan en udlænding i udvisningsreglernes forstand godt have boet her i landet i de sidste 7 år, selv om den pågældende i denne periode har været udrejst